

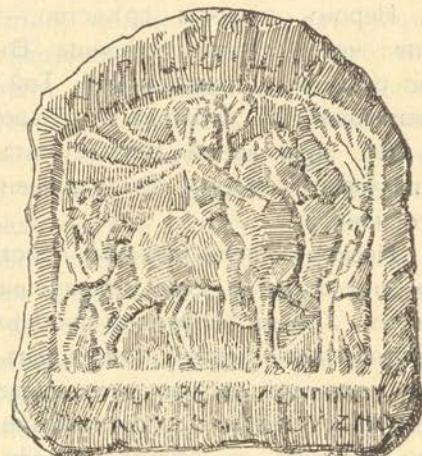
стои куче, пазачъ на двора и на стадата. Изображенията на Силвана съ висъли въ храмъ, въ сръдата на който се намиралъ камъкъ за принасяне на жертви. Въ Търново е намъренъ такъвъ камъкъ.

Около Търново е намъренъ образъ и на старъ, брадатъ богъ, който билъ богъ на Стара-Планина (**Хемъ**). Планината съ своята голѣмина и богатства, но и съ нейните бури и стихии, правѣла силно впечатление на жителите въ нея и около нея, и тѣ си мислѣли, че тя е богъ, когото олицетворили и му правѣли изображения и храмове, дето да му се молятъ.

Като голѣми ловци траките почитали богинята-ловджийска **Бенда**, която наричали по гръцки **Артемида**. Тя била пъргава жена, облѣчена съ кѣса дреха; тя бѣгала или по планинските скали пешъ, обута въ дълги тракийски обувки, или пъкъ яздѣла на еленъ. Нейните изображения се срѣщатъ навсъкѫде, защото я почитали всички.

Почитани били отъ всички тракти и други богове — **Звелсурдъ** или **Звелфиурдъ**, нареченъ по гръцки **Зевсъ**, и го смѣсвали често съ Сабазия, билъ богъ на грѣмотевичицата. Можела да го смили само неговата жена **Хера**. Тя поддържала и тракийските царе. Когато едно племе въ Мизия (Сев. България) се разбунтувало противъ своя царь, той царь усмирилъ бунтовниците, като ги заплашилъ съ богиня Хера. Той имъ казалъ, че ще издигне стълба до нея, ще се качи по нея и ще каже на Хера.

Особено много билъ почитанъ отъ траките **Героятъ-конникъ**, който нѣмалъ друго име. Той билъ безименъ, но затуй образътъ му го имало навсъкѫде. Въ много места се намиратъ сега купъ плочки съ тракийския Герой-конникъ. Той язи на пъргавъ конъ, облѣченъ съ кѣса дрешка и

Тракийски конникъ.